

kontakt

med Hjortensbergskyrkan i Nyköping

Hösten 2013

Nr 3 / 2013

*”Lågorna är många,
men ljuset är ett,
ljuset Jesus Kristus”*

Hjortensbergskyrkan 40 år!

Hjortensbergskyrkan

Runebergsgatan 51

611 37 Nyköping

Hjortensbergskyrkan är en ekumenisk församling som bedriver sin verksamhet i samarbete med Eumeniakyrkan och Pingströrelsen.

Telefon:

Pastor Lisbeth Stigemyr 0155-28 84 15

lisbeth@hjortensbergskyrkan.se

Pastor Andreas Holm 0155-28 84 17

andreas@hjortensbergskyrkan.se

Ungdomsledare Linnea Linder 0155-28 84 16

linnea@hjortensbergskyrkan.se

Barnledare Anna Ingemarsson 0155-28 84 16

anna@hjortensbergskyrkan.se

Administratör Ewa Hedin 0155-28 84 16

ewa@hjortensbergskyrkan.se

Kök/ledarexp 0155-28 84 16

Fax: 0155-28 84 18

E-post: info@hjortensbergskyrkan.se

Fängelse- och sjukhuspastor

René Sköld 070-338 27 32

PlusGiro:

Församlingen.....23 30 21-5

Hjortensbergskyrkan hjälper.....17 03 16-4

HKU.....56 88 53-6

Förskolan Klippan 0155-21 30 09

E-post: klippan@hjortensbergskyrkan.se

SAMTAL OCH SJÄLAVÅRD

Hjortensbergskyrkans pastorer står till förfogande för samtal och själavård under tystnadsplikt.

NATTVARD OCH FÖRBÖN

Du som inte har möjlighet att delta i gudstjänster men önskar fira nattvard där du bor är välkommen att kontakta församlingens pastorer. Det gäller också om du är sjuk och önskar förbön med handpåläggning och smörjande med olja, enligt Bibelns anvisning.

Hemsida:

www.hjortensbergskyrkan.se

Kontakt med Hjortensbergskyrkan

"Kontakt" vill spegla kristen tro och kristet liv generöst och från olika utgångspunkter samt skapa vikänsla och stärka gemenskapen i församlingen i vid bemärkelse. Vi vill även nå ut till människor utanför vår gemenskap med information om vår verksamhet.

Redaktionsråd: Lisbeth Stigemyr, Jessica Larsson, Bengt Persson och Harald Sellerfors.

Ansvarig utgivare: Lisbeth Stigemyr.

Omslagsfoto: Albin Andréasson.

Grafisk produktion: Jan Järved.

Tryck: Österbergs Tryckeri AB

En kyrka för hela livet

Ibland får jag frågan hur det är att vara pastor. Då brukar jag säga att det är rikt att få möta människor när livet är stor fest och glädje men också i stor sorg och smärta liksom vardagslit och vilodagar däremellan. De mänskliga mötena, och erfarenheter tillsammans av Guds närvaro, har en sådan spännvidd! Mycket av detta behöver man inte vara pastor för att vara med om. Man kan dela livet som det är med varandra i den kristna församlingen. Dela livets stora höjdpunkter men också städa kyrkan tillsammans. Be för varandras vardagsliv i t.ex. en mindre hemgrupp och hjälpa varandra praktiskt när det behövs. Mötas i alla åldrar till gudstjänst och gemenskap vid fikaborden på söndagar. För även om vi kan bli bättre på gemenskap i olika åldrar och livssituationer så är kyrkan en av de få platserna i samhället där vi är tillsammans. Vi tror att vi alla, från minsta barn till äldsta pensionär, har något att berika varandras liv med. Vi kan få växa i att lära känna Gud genom hela livet i gemenskap med varandra.

Hjortensbergskyrkan är en ekumenisk församling.

Det betyder att den bildats av människor med olika kyrkliga traditioner och erfarenheter. De som var med och formade församlingen tillhörde pionjärerna på detta område i Sverige. Deras mod, klokhet och uthållighet har gett goda impulser till många andra ekumeniska församlingar som bildats senare. De människor som kommit till Hjortensbergskyrkan under de 40 år som gått sedan starten har också många olika bakgrunder. Vi gläds åt detta och försöker vårda det så att mångfalden får plats. Olika former och uttryck i gudstjänstliv och andra sammanhang är viktigt för oss. Vi måste inte, som enskilda personer, förstå och tycka om allt som kommer till uttryck. Men vi får sträva efter att tycka om varandra som människor och söka inlevelse i varandras liv, erfarenheter och behov.

Hjortensbergskyrkan är inte bara till för de som är medlemmar.

Vi gläds åt att många hittar vägen till kyrkan i olika sammanhang även om den inte ligger i själva centrum av Nyköping. (De vackra grönytorna omkring kyrkan är något vi får använda oss av istället.) Vi hoppas att alla Nyköpingsbor ska känna att Hjortensbergskyrkan vill vara en öppen kyrka dit man kan komma. En plats och en gemenskap i livets olika skeden.

Kontakt är denna gång något av ett jubileumsnummer.

Vi vill spegla bakgrunden till kyrkans tillkomst, en del av det som skett genom åren och hur det satt spår i människor. Milstolpar – som att fylla 40 år – är en bra anledning att stanna upp och försöka ta ut kursen framåt. Vad är viktigt och ska prioriteras nu? Vad av arv och tidigare erfarenheter ska förvaltas väl och vad kan vi lämna bakom oss för att vara fria att gå framåt? Vad vill Gud med Hjortensbergskyrkan under nästa 10-årsperiod? Vad längtar vi och människor omkring oss efter, för att känna att hela livet ryms? Vad är viktigt för att vi och våra vänner ska växa i tro? Välkommen med i olika former av framtidssamtal denna höst!

Lisbeth Stigemyr
pastor/föreståndare

Ett frö gror och slår rot ...

Under 60-talet växte det fram en ekumenisk rörelse bland ungdomen om ett närmande mellan de kristna samfundet. Ett exempel är den frikyrkliga kristna studentrörelsen, som huvudsakligen bestod av folk från Missionsförbundet, Baptistsamfundet och Metodistkyrkan. De var drivande i den frikyrkliga ekumeniken, de ville ta helgelsen på allvar och utmana begränsade samfundssyner. Detta speglade sig även i vad som hände i Nyköping vid denna tid.

Ekumeniskt samarbete

På hösten anordnade Nyköpings kommun en mässa i Kungstornet. ”Vi vill 1965” var namnet och här fick stadens olika föreningar presentera sitt ungdomsarbete. Frikyrkorna och Svenska kyrkan gick samman och gjorde en gemensam monter. Här medverkade en ganska nybildad frikyrklig sånggrupp.

Ungdomen kommer

Kören fick Tony Larsson från Filadelfia som ledare och kom att medverka mycket i de ekumeniska ungdomskampanjer som annonserades som ”Ungdomen kommer”. En drivande kraft var Roger Engvall, aktiv i Baptistkyrkan.

Helgmålsbön och Ung 66

Våren 1966 startade ett samarbete mellan Missionskyrkan och Baptistkyrkan. På lördagskvällen inbjöd man till ”Helgmålsbön och Ung 66”. Det var Roger Engvall som tillsammans med Jan-Erling Larsson, aktiv ungdomsledare i Missionskyrkan, samt pastorerna Georg Andersson och Kjell Pettersson höll i trådarna.

Många nyinflyttade

Under 60-talet expanderade industrin i Nyköping. Speciellt Studsvik som anställde mycket personal. Flera av dessa blev medlemmar i olika frikyrkoförsamlingar.

Frikyrkomötet i Örebro 1969

Pastorerna Kjell Peterson och Georg Andersson deltog som delegater från Nyköping i elfte Frikyrkomötet 17–19

mars 1969 i Örebro. De delade rum på Hotell Continental. Efter dagens långa och tröttande debatter följde allvarsamma samtal och reflexioner på kvällarna.

”Vad kan då ett par pastorer göra med sina ord? Vad kan de göra med sina tomma händer, som inte har hållit i en murslev på mången dag? Kan över huvud taget stadsbilden ändras i det religiösa Nyköping?”

”Då kom de ihåg ett uttalande från de yngsta delegaterna i kyrkomötet: ”sker en förändring genom Kristus, behöver vi inte vara rädda eller försvara gamla verksamhetsformer och attityder. Samfundens kris består i att individerna inte förlöses till att skapa det nya och så uppfylla kallelsen”. ”Vill Kristus en förändring? Ja, kristen tro betyder uppbrott!”

Citerat är från Missionskyrkans programblad april–maj 1969 och skrivet av Georg Andersson.

Visst kunde ett par pastorer förändra mycket: Bara någon månad senare inleddes samarbetet mellan Baptistkyrkan, Missionskyrkan och Metodistkyrkan när man började fira gemensamma gudstjänster under sommaren. På lördagarna och söndagarna var det även samlingar vid Baptistkyrkans sommarhem. Det gav många tillfällen att lära känna varandra vid fiket eller vid badet.

Tre Kyrkor

Under september, när församlingarna återgått till att fira gudstjänst var för sig, kände många en längtan tillbaka till gemenskapen som skapats under sommaren. Då beslutades i de tre församlingarna att fortsätta samarbetet under namnet ”Tre Kyrkor”.

Detta samarbete som kom att fortsätta under många år och sluta i att en ny gemensam kyrka byggdes 1973.

Att denna artikel handlar om det som hände 1965-70 beror på att vi (Siv och Jan Järved med lilla Carina, 3 år) första februari 1965 flyttade från Linköping till Nyköping. Vi blev då medlemmar i missionsförsamlingen.

Missionskyrkan låg vid Stallbacksgränd och ny pastor var författaren och konstnären Georg Andersson.

I Bryngelstorp fanns ett sommarhem, men när Nyköpings kommun behövde tomten för ny bebyggelse erbjöds församlingen en ny tomt i Hjortensberg.

Baptistkyrkan låg vid Repslagaregatan och pastor sen 1963 var Kjell Peterson. Församlingen hade också ett sommarhem vid Lastudden, Stjärholm.

Metodistkyrkan låg vid Fruängsgatan och pastor var Gösta Blomstedt. När han gick i pension omkring 1970 blev byggnadsingenjören Åke Bergkvist ny pastor vid sidan av sitt ordinarie arbete.

I början av samarbetet Tre Kyrkor hölls gudstjänsterna alternerande i de tre olika kyrkorna. Efterhand så stängdes Missionskyrkan och Metodistkyrkan och fram till Hjortensbergskyrkan var klar hölls alla samlingar i Baptistkyrkan. Här skall dörrarna till Missionskyrkan stängas efter sista gudstjänsten.

Hur Hjortensbergskyrkan blev till

Sigvard Karlsson var interimstyrelsens ordförande när Hjortensbergskyrkan planerades och första tiden i den nya kyrkan. Han har lovat berätta om församlingens bildande.

Det började som samtal mellan medlemmar i tre olika frikyrkoförsamlingar i Nyköping för snart 50 år sedan. En tanke gav nästa tanke. Det började växa fram förslag på samarbete, i sammanhanget bör nämnas att det redan vid den här tiden på central nivå inom vissa samfund fördes diskussioner om praktisk ekumenik.

I Nyköping hade missionsförsamlingen firat 100-årsjubileum år 1962. Och församlingen funderade på att antingen bygga ny kyrka eller bygga om den befintliga på Stallbackstränd (numera ombyggd till bostäder). En orsak till funderingarna var att kommunen ville förvärva församlingens sommarhem i Bryngelstorp för att bygga bostäder där. Efter hårda förhandlingar fick församlingen en tomt – i Hjortensberg.

Under dessa år stod baptistförsamlingen inför en liknande lokalfråga. Nyköpings kommun ville köpa in Immanuelskyrkan vid Repslagargatan för att bredda gatan.

Vid ungefär samma tid kom också metodistförsamlingen in i bilden. Denna kyrka låg vid Fruängsgatan och här ville kommunen anlägga en park. Och även denna församlingens medlemmar och ledare var intresserade av samarbete.

”Tre Kyrkor”. Under flera år under 60-talets senare del växte sig samarbetet mellan dessa tre frikyrkoförsamlingar i Nyköping allt starkare.

Söndagsgudstjänsterna alternerade mellan de tre kyrkorumen. Och även om en del trosfrågor kändes som hinder trivdes församlingsmedlemmarna bra tillsammans. De tre styrelserna diskuterade allt mer konkret en framtida gemensam kyrka. En arkitekt anlätades för projektering av kyrkobyggnad.

De tre församlingarna var olika till storleken, men hade tillsammans över 300 medlemmar.

Frågan om gemensam kyrkolokal blev allt mer aktuell. Olika tomter diskuterades mellan församlingarna och med kommunen. Den tomt som nu inrymmer Hjortensbergskyrkan antogs för byggande av gemensam kyrka. De praktiska frågorna började ta utrymme. Frågor kring byggnadens utformning och inredning tog tid och energi. Vi har nu hunnit till början av 70-talet. Frågor som diskuterades gällde bland annat takets utformning (platt tak var på tal) och kyrkobänkar (i stället för bänkar fanns förslag om stolar).

Församlingarna växte allt tydligare samman. I detta skede arbetades också fram förslag till gemensam församlingsordning och gemensamma stadgar.

En gemensam stiftelse för kyrkofastigheten bildades, vilken ägdes gemensamt av de tre församlingarna. En intensiv tid följde. Ett byggföretag i Oxelösund, Viktor Hansson, fick uppdraget att bygga kyrkan. Ett 15-tal arbetsgrupper bildades gemensamt inom församlingarna med

uppgifter för kyrko- och församlingsbygget. Och nu gick det fort. I maj 1973 stängdes Missions- och Metodistkyrkan och på domsöndagen samma år låstes Baptistkyrkan igen.

Och så, den första advent 1973 invigdes nya Hjortensbergskyrkan.

Församlingarna hade nått ett mål. Men det var fortfarande tre församlingar, om än med gemensamma stadgar för stiftelsen. Som komplement till stiftelsen bildades ett verksamhetsråd, vilket ansvarade för församlingsverksamheten. Några år senare togs nästa steg i församlingens historia, när de tre församlingarna formellt blev en och densamma. Och alldeles i början av 2000-talet kom pingstvännerna med ny kraft till Hjortensbergskyrkan – men det är en egen historia som berättas på annan plats i tidningen.

Vad säger då Sigvard Karlsson, med ögonen på backspegeln?

”Det var en jobbig tid, men rik på många sätt. Ingenting finns att ångra. Vi har haft många studiebesök från andra kyrkor, från Sverige och från andra länder. Många har upplevt Hjortensbergskyrkan som något nytt. Det unika var nog att tre församlingar kunde bilda en gemensam församling med sådan kraft och enighet.

Och Hjortensbergskyrkan har sin uppgift att fylla. Nu önskar jag att verksamheten fördjupas, att församlingen växer och att ekonomin fortsätter att vara god. Ett tips kan jag ge – i början av vår församlings tid gjorde vi kraftsamling på långfredagen med särskild kollekt för att lösa de ekonomiska behoven – det fungerade.”

Text: Bengt Persson

Hjortensbergs kyrkan planeras

Fredagen den 17 mars 1973 var representanter för olika verksamhetsgrenar inom Tre Kyrkor samlade för att tillsammans med arkitekten och byggfirman gå igenom lokalbehovet. Man lade fram sina synpunkter på arkitektens förslag till kyrkobyggnad. När byggmästare Hörnsten hörde de olika aktiviteter som skulle rymmas inom kyrkan kommenterade han ”Jag trodde det var fråga om en kyrka – detta blir ju ett allaktivitetshus.”

Arkitekt H. Haubro Nielsen presenterar sitt förslag till kyrka för bl.a. pastorerna Kjell Petersson och Georg Andersson (sittande). Till hjälp hade han interimstyrelsens ordförande Sigvard Karlsson.

Arkitekt Nielsen, Hans-Åke Lanthén, byggmästare Hörnsten lyssnade intresserat när representanter för Tre Kyrkors olika verksamhetsgrenar framlade sina lokalbehov.

C J Bergsten, Kjell Pettersson, arkitekt Nielsen och Anders Bjurström diskuterar kyrksalens utformning.

Text och bilder: Jan Järved

Pastorerna
Kjell Petersson
Åke Bergqvist
Georg Andersson

För 40 år sedan restes "tältet"

Hjortensbergskyrkan – en plats både för stillhet och för gemenskap

Befinner mig alldeles allena inne i Hjortensbergskyrkan. (Nåja, inga människor inom synhåll i alla fall.) Det är en tidig måndagsmorgon. Dagen innan var lokalerna välfyllda av barn, ungdomar, ledare och en hel del "vanligt folk". För HKU:s vårtermin avslutades med sånger, tal, glädje, fest och varm korv.

Men just nu är jag alldeles "ensam". Den vackra och tidlösa lokalen talar till mig. Den inger mig vördnad och en känsla av helighet. Jag ser försommaren ta för sig utanför de stora fönstren. Byggnaden är en hyllning till alltings Skapare.

Min egen lilla stund är över. Jag går ut till parkeringen för att träffa mitt intervjuoffer. Det är en av församlingens medlemmar, Hans Åke Lanthén, som kommer mig till mötes. Vi har stämt träff för att jag skall få veta mer om vad som hände för 40 år sedan då kyrkan byggdes. Han är verkligen rätt person eftersom han var byggleddare för bygget och anställd av Hörnstens Byggleddningsbyrå AB, som hade huvudansvaret för hela komplexet.

Hans Åke Lanthén
Foto: Albin Andréasson

Många små garage blev ett stort

"Kyrkområdet" var bebyggt av en rad röda garage, som vuxit upp med hjälp av importerade USA-bilar. För att klara av Atlantresan fick bilarna nämligen skydd i stora trygga trälådor. Dessa blev sedan tak och väggar i bilställen. Men nu skulle de bort. För Nyköpings stad ville att Hjortensbergskyrkan skulle få växa upp på kullen. Det berodde inte minst på att de tre församlingarna, som fanns med som huvudmän, satt på attraktiva tomter och de var mycket begärliga för stadsplanerarna.

Arkitekt SAR H Haubro Nielsen från Saltsjöbaden fick huvudansvaret för att rita det efterlängtrade "garaget" för tre samarbetande frikyrkoförsamlingar, som såg långt in i framtiden. Enligt egen uppgift satte sig arkitekten i ett träd i närheten och funderade och funderingarna blev lyckade. Ett nytt Gudstempel växte fram. Men först skulle det sprängas. För kyrkan placerades på fast berggrund. Den blev till och med "nedsänkt" i klippan. Byggnaden fick en tältprofil. Till detta bidrog bland annat de fyra långa limträbalkarna. Och har man ett "kråkperspektiv" kan man se att kyrkan har en korsform. Intill byggnaden förfärdigades också en vaktmästarbostad, som senare blev basen för den fina förskolan Klippan.

Ett 30-tal byggare var engagerade i uppförandet av kyrkan. En av medlemmarna, Tord Gunnemyr, var anställd som projektledare för det elektriska i en av entreprenadfirmorna och Håkan Bengter gjorde slutbesiktningen av röranläggningarna och ventilationen.

En inbjudande kyrksal

Inne i kyrksalen möts man av den ljusa stämningen, öppenheten och inte minst av de tre Golgatakorsen med Frälsarens kors i mitten. Alla tre är förenade med varandra. Det syns om man tittar riktigt noga. Mittenkorset sträcker sig upp mot ljuset och förenar himmel och jord. Dopkällan nedanför fondkorsen springer fram ur klippan.

Ljuset är ett naturligt moment i kyrkan. Den väldiga ljuskronan tycks vittna om skapelsens morgon. Gud sade "varde ljus – och det vart ljus".

Kyrkans innertak har konstruerats med hjälp av en akustikkonsult. Det gör att hörbarheten är mycket god. Speciellt då när salen fylls av vacker sång och musik. Och visst går det att lyssna in vad Gud vill säga till oss människor vare sig det sker i stora samlingar eller i den stilla stunden och i all enskildhet.

Text: Harald Sellerfors
Svartvita foton: Olle Gustavsson

Byggekostnad

Hela bygget landade på cirka 3 miljoner kronor, inklusive orgel. Med finansiering från försäljning av de gamla kyrkorna behövde stiftelsen bara låna 80 000 kronor. Det lånet slutamorterades på 1980-talet.

Sigvard Karlsson

40 år i backspegeln...

28 januari 1973 var en speciell söndag. Då invigdes den nya kyrktoften – på dagen fyra år efter de tre församlingarnas första sammanträde. Första advent stod så kyrkan klar att tas i bruk.

På 40 år hinner mycket hända. Här är ett försök att spegla några milstolpar i församlingens historia.

Två år efter att kyrkan stod klar invigdes den orgel som fortfarande används.

Rent formellt kunde inte Hjortensbergskyrkans församling bildas förrän 1983, eftersom Metodistkyrkans biskop på 1970-talet motsatte sig bildandet av en ekumenisk församling.

Hjortensbergskyrkan anslöts så småningom till både Svenska Missionsförbundet, Svenska Baptistsamfundet och Metodistkyrkan.

På 1980-talet blev det tillåtet för föreningar att sända egna radioprogram. Hjortensbergskyrkan hakade på. Första närradioprogrammen sändes 1983 från studion i kyrkans källarvåning.

I mitten av 1980-talet fick församlingen sin första kvinnliga ordförande, Margareta Johansson.

Christina Törnberg (tidigare Taberman) blev första kvinnliga pastor. Hon anställdes 2001 efter att ha vikarierat under flera somrar.

2011 kom så Lisbeth Stigemyr som församlingsföreståndare.

1987 öppnades daghemmet Klippan i den gamla vaktmästarbostaden intill kyrkan.

Berlinmuren föll, järnridån försvann och Sovjetunionen upplöstes. Det blev möjligt att knyta kontakter i Baltikum, och sedan 1991 har Hjortensbergskyrkan en vänförsamling i Ridala, Estland.

Internationellt engagemang hade dock funnits långt tidigare. Inte minst syföreningen stöttade i praktisk handling där behov fanns. I många år har slitna lakan rivits till förband, barnkläder sytts och glasögon skickats iväg. I cirka tio år såldes u-landsvaror (rättvisemärkta produkter) varje gång det var kyrkkaffe. Flera familjer i Polen har stöttats genom åren. 2003 startades katastroffonden Hjortensbergskyrkan Hjälper. När detta skrivs har en miljon kronor samlats in till katastrofhjälp på många håll i världen.

...och nya idéer

Senare år har satsningar gjorts som inriktar sig på barn och ungdomar samt unga familjer.

Together är barn- och familjedagar. Träffar med härliga scensamlingar, workshops, föräldrarnack, aktiviteter, fika, andakt och överraskningar.

After School är träffar på onsdag eftermiddag för skolungdomar i årskurs 4–6.

På fredag förmiddag är det Öppet hus för småbarnsföräldrar. Det är lek, sång, fika och gemenskap.

Hur får man människor, som inte är vana att gå till kyrkan, att våga sig dit?

För att sänka trösklarna startades tjejrfrukostarna för kvinnor 1994. De följdes så småningom av Nattmackan för män.

Babysången/småbarnsmusiken är en annan mötesplats dit många icke församlingsmedlemmar hittat genom åren.

Påsk- och julvandringar för skolelever har också betytt nya kontaktytor.

En mycket tragisk händelse, som berörde många djupt, var när församlingens relativt unge pastor Erling Lindgren avled 1996.

Samma år såldes såväl Betelkapellet i Stigtomta som Tabernaklet i Lästringe. De tillhörde från början baptistförsamlingen. Även nuvarande sommarhemmet vid Stjärnholm, byggt 1945, var ursprungligen baptisternas.

Församlingsbladet Kontakt fick 1997 en mer utåtriktad prägel. Papperet blev kraftigare och formatet byttes till A4.

En konflikt i Filadelfiaförsamlingen i Nyköping gjorde att ungefär hundra pingstväänner istället sökte sig till Hjortensbergskyrkan under andra halvan av 1990-talet.

Vid årsmötet 1999 togs ett stort ekumeniskt steg, unikt för svensk kristenhet. Då beslöt församlingen om en associering till pingströrelsen, genom ett samverkansavtal med Filadelfia i Stockholm.

Öppenhet har funnits även åt andra håll. Under flera år lånade syriskortodoxa församlingen Hjortensbergskyrkan för sina gudstjänster.

Kristi Himmelsfärdshelgen 1999 höll Svenska Baptistsamfundet sin rikskonferens på Träffen i Nyköping.

Tre år senare var församlingen värd för 200 ungdomar vid Team Evangelisationsmöte 2002.

Söndagsskolan har alltid varit en viktig verksamhet. Sedan 2000-talet heter den nu Äventyret/Adventure.

Samhället har förändrats med nya sätt att kommunicera. Nu är det inte närradio som gäller längre. 2000 startades församlingens hemsida. Sedan något år finns även en Facebook-grupp.

Vid sidan av det ovan nämnda har den 40-åriga resan innehållit en stor och varierad verksamhet och gudstjänstliv.

Text: Karin Reibring
Foton: Arkivbilder

I Hjortensbergskyrkan finns ett stort gäng MC-intresserade som brukar träffas och göra utflykter tillsammans. Här är de samlade vid sommarhemmet.

Pilgrimsvandringarna i Hjortensbergskyrkans regi önskar vara en inre vandring i den yttre vandringens form. Vandrandet handlar lika mycket om en inre resa som själva vandrandet. Därtill en möjlighet att växla livstempo, om än bara för några timmar eller dagar.

Hundra nya medlemmar från Filadelfia

Efter en konflikt i Filadelfia i Nyköping i slutet av 1990-talet lämnade många medlemmar pingstförsamlingen. Ungefär hundra av dem sökte sig till Hjortensbergskyrkan. En av dem var Ethel Lindgren.

– Ryktet spred sig att vi var välkomna i Hjortensbergskyrkan, minns Ethel.

Hon och hennes familj började med att känna sig för.

– Redan första gången var det några som inbjöd oss att fika med dem. Den hjärtlighet och gemenskap vi möttes av berörde mig starkt. Jag kände mig nästan förälskad i Hjortensbergskyrkan. Än idag tror jag inte att medlemmarna förstår hur mycket deras varma bemötande betydde. Även våra barn blev sedda.

Det var först efter ett tag som Ethel lade märke till det som var annorlunda.

Gudstjänstlokalen var ny. Människorna var nya liksom gudstjänstformerna. Hon var inte van vid ljusbärare, postludium på orgel eller välsignelse efter varje gudstjänst. Inte heller vid att psalmnumren stod på väggen.

Ethel drabbades av något som närmast kan beskrivas som hemlängtan — en längtan efter en miljö där allt var välbekant.

”Hemlängtan” övergick i en nyorienteringsfas.

– Det som var nytt i gudstjänsten då är sådant jag uppskattar mycket idag, säger Ethel.

Uppbrottet från Filadelfia var långtifrån enkelt. Tvärtom var det mycket smärtsamt. Ethel jobbade mycket inom sig med en skuld hon kände gentemot Hjortensbergskyrkans medlemmar. Mentalt var hon upptagen av att försöka anpassa sig.

– Jag tänkte att det måste vara jobbigt för dem att vi kommer så många och förändrar deras gemenskap.

Uppbrottet ledde till att egna trosfrågor aktualiserades.

– Vad var min Gudstro? Och vad var ”bara” tradition?

Ethel upplevde en stark Gudsnärvaro i Hjortensbergskyrkan.

– Genom möten med människor fick jag hjälp att se nya pusselbitar och infallsvinklar i vem Gud är.

Två minnen från den första tiden är extra starka: Ethel sitter i gudstjänsten bredvid en okänd kvinna som viskar – ”du får gärna säga halleluja”.

– Jag upplevde det väldigt kärleksfullt, hon ville att jag skulle känna mig hemma. En kväll ringde HKUs ordförande och undrade om Ethel kunde tänka sig att bli ungdomsledare. Det hade hon varit i Filadelfia.

– För mig var det jättestort att han som inte kände mig, visade det förtroendet! Jag blev så oerhört, oerhört glad! Det var en bit jag hade saknat.

Idag ser sig Ethel som kristen, och medlem i Hjortensbergskyrkan. Hennes identitet finns inte i ett visst samfund.

Text: Karin Reibring
Foto: Dag Lindgren

Pingstvännerna blev en vitamininjektion

”Plötsligt var det väldigt mycket folk på gudstjänsterna”

– Pingstvännernas ankomst blev en vitamininjektion för församlingen, även om många av dem hade det jobbigt.

Det tycker Margareta Johansson, ”gam-mal” medlem i Hjortensbergskyrkan.

Att så många nya människor med andra traditioner dök upp ungefär samtidigt innebar en påtaglig förändring.

– Plötsligt var det väldigt mycket folk på gudstjänsterna. Det blev ont om P-platser, det hade det inte varit innan.

Även atmosfären i gudstjänsterna förändrades till viss del. Exempelvis blev det fler som bad högt när det var fri bön.

Margareta upplevde att flera av nykomlingarna hade det jobbigt.

– Identiteten som pingstvän satt djupt hos de flesta. Jag tror att dåvarande pastorn, Bernt-Olof Jonasson, hade många själa-vårdssamtal.

Inte minst innebar de nya medlemmarna en vitalisering av sång- och musiklivet. Att hitta körledare hade till exempel varit svårt tidigare.

– Många verkade uppskatta att deras gåvor kom till användning, att de blev tagna i anspråk.

Traditioner och terminologi kunde krocka i början. Skulle man fira Lucia i kyrkan? Skulle man säga möte eller gudstjänst?

– Mycket mer förenar än som skiljer, det gällde att ta vara på det. Jag har alltid varit positiv till ekumenik, säger Margareta.

Sett i backspegeln betydde ”invandringen” att församlingen fick en stomme av arbetsvilliga nya medlemmar. Fortfarande är den gruppen väldigt aktiv.

– Människor, som sökt sig till Hjortensbergskyrkan på senare år, vet inte ur vilka kristna sammanhang de enskilda medlemmarna kommer. Och det har heller ingen betydelse, anser Margareta.

Vad hade hänt med Hjortensbergskyrkan ifall pingstvännerna aldrig kommit?

– Det är svårt att spekulera i. Även om många hade det jobbigt då, var de absolut en vitamininjektion för församlingen.

Text: Karin Reibring
Foto: Albin Andréasson

Varför är du med i Hjortensbergskyrkan?

Harald Sellerfors ställde denna fråga till några av församlingens medlemmar i olika åldrar och svarar även själv på frågan.

Harald Sellerfors

– För mig har det alltid varit självklart att dela mina kristna tro med likasinnade i en församling. Det till uppbyggelse, gemenskap och inspiration till att dela med mig av mina upplevelser. Hjortensbergskyrkans församling har nu under 13 år varit mitt andliga hem. En församling, som vill så mycket och kan så mycket. Framtidsstro. Kunniga medlemmar. Och den ekumeniska bakgrunden. Jag har inte ångrat mig.

Kristin Björndahl

– Hjortensbergskyrkan är en plats dit jag får komma och dela min tro med andra, kyrkan hjälper mig att få växa som kristen och ger även möjlighet att få bidra med något. Samtidigt får jag också vara en del i den fina gemenskap, som finns där. Även barnen tycker mycket om att vara i kyrkan och hela vår familj har fått riktigt goda vänner genom församlingen.

Emma Eneling

– Jag är med i Hjortens för att jag har växt upp här och den är som ett andra hem för mig. Plus att jag har många av mina närmaste vänner här och trivs jättebra!

Arne Stridh

– SSK, VP, SMJ, och Sävadalens Missionskyrka. Samt kristen tro sedan ungdomsåren, kanske redan sedan barnaåren. Nyköpingsbo sedan tidigt 70-tal, varför Hjortensbergskyrkan blev ett naturligt val för församlingstillhörighet.

(SSK, VP och SMJ var Svenska Missionsförbundets barn- och ungdomsarbete på 40-50-talet. Reds anm).

Linnea Ingemarsson

– Jag började gå hit som barn för att mina föräldrar gjorde det. Men nu som vuxen vill jag fortsätta gå här för att det har blivit som ett andra hem. Det är en plats full av kärlek. Människorna i vår församling älskar, bryr sig och tar hand om varandra. Vi är som en stor familj och jag brinner för att skapa band mellan äldre och unga i vår församling, för att utbyta erfarenhet med modernitet. För mig är Hjortensbergskyrkan ett självklart val, jag känner mig välkommen, älskad och värdefull och vårt gemensamma mål är att få prisa Jesus.

Anders Jansson

– Som kristen behöver man en församling där man kan utveckla sin tro och känna gemenskap.

Leif Karlsson

– För att få andlig och mänsklig gemenskap. Som troende på Gud behöver vi medlemmar stödja varandra. Att sedan få vara med i en arbetsgrupp, som försöker vårda vår kyrka, känns också bra.

Martin Åhlund

– Här finns en stor del av mina vänner och bekanta och jag är igenkänd. Dessutom finns Äventyret för våra barn.

Text: Harald Sellerfors
Foton: Albin Andréasson

Linnea Linder är vår nya ungdomsledare

Mitt namn är Linnea och jag börjar nu jobba som ungdomsledare i Hjortensbergskyrkan.

Jag kommer ursprungligen från Götene som ligger i Västergötland och är en glad tjej som älskar lovsång, musik, att träna och att umgås med människor av alla de slag.

Jag har tidigare läst två olika bibelskolor i Aneby och Linköping. Har även bott och arbetat som volontär med övergivna barn och ungdomar ett år i Rumänien.

Jag ser fram emot min tid i Nyköping. Det ska bli spännande att se vad Gud har förberett och att få lära känna er. Vi ses!

Text: Linnea Linder
Foto: Lisbeth Stigemyr

Sjung till Herrens ära en ny sång

Det är nästan omöjligt att tänka sig en gudstjänst utan sång och musik och det är ofta i samband med musikevenemang av olika slag som flest människor söker sig till Hjortensbergskyrkan.

Jag träffar Kerstin Bjurstöm för att tala om musiklivet i Hjortensbergskyrkan under de gångna 40 åren.

Hon kom till Nyköping och blev medlem i baptistförsamlingen en tid innan Hjortensbergskyrkan blev till och har deltagit i musiklivet hela tiden sedan dess. Hon beskriver det så här: Hjortensbergskyrkans förste körledare var Sigvard Karlsson. Under hans kunniga ledning under många år höll kören hög musikalisk kvalitet. I samband med kyrkinvigningen framfördes *Som hjorten längtar till vattenbäckar* ur kantaten *Där fanns en brunn*. Ett verk som Sven-Erik Bäck komponerade för Hjortensbergskyrkan och med text av församlingens pastor Georg Andersson.

Hjortensbergskyrkan var under Sigvards ledning också tidigt ute med att ordna sommarmusikkvällar i kyrkan. Ett koncept som är vanligt i många sammanhang idag. När Sigvard slutade som körledare hade kören under en period några andra olika ledare. Sångstilen bredades och fler instrumentalister användes till kören när Tony Larsson kom till församlingen och blev körledare. När Tonys arbete ledde till att han efter många år måste sluta som körledare upphörde kören efter en tid. Då formades de musikteam som nu ansvarar för sång och musik i gudstjänsterna tillsammans med en organist.

Kerstin själv arbetade under många år som ledare för barnkören Unga Röster tillsammans med olika musiker. Som mest samlade den kören ett 30-tal barn och Kerstin lyser när hon berättar om musikaliker som framförts, kördagar och läger hon deltagit i med dessa barn. Lite nu och då möter hon någon i Nyköping av deltagarna som nu hunnit bli vuxna. När barnkören upphörde p.g.a. för få deltagare började Kerstin med Babysång tillsammans med Helen Andersson och Maria Forss. En verksamhet som berört många Nyköpingsbor och som lever friskt idag

Musikteam Tony Larsson

Hjortensbergskyrkans kör 1979

under Anna Ingemarssons ledning och med namnet Öppet hus på fredagar. I slutet av 70-talet startades en ungdomskör ledd av Christer Svensson, som vid den tiden också var tonårsledare. Flera andra tog sedan vid som ledare av ungdomskören. Olika musikgrupper och solister har sjungit i kyrkan genom åren. Större projekt som påskmusikaler och olika typer av konserter har engagerat många genom åren.

På frågan om vad Kerstin tycker är viktigt för framtiden så uttrycker hon glädje över bredden vi har nu. Eftersom orgelmusik betyder mycket för henne vill hon att vi fortsätter ta vara på den. Hon uttrycker en önskan att alla musikteam och övriga som vill vara med gör något gemensamt projekt emellanåt.

Tillsammans med Tony Larsson och Mikael Ingemarsson talar jag om dagens musikliv i församlingen.

Det blir mest ett samtal om musikteam. Det visar sig vara Mikael som i musikrådet 2010 kom med förslaget om musikteam. Efter samtal i storforum i församlingen formades teamen på det sätt vi har idag. Nu finns det 4-5 musikteam som regelbundet medverkar i gudstjänsterna och några ytterligare team och några solister som medverkar ibland.

Tillsammansångarna, som sjunger äldre lärsångar, har sin huvudsakliga uppgift i andakter på äldreboende.

Både Tony och Mikael uttrycker sin glädje över teamen, och tror på en fortsättning på den inslagna vägen. Det ger många chans att vara med och en variation och mångfald. Tony beskriver hur han ser en utveckling på flera plan under de tre år detta pågått. Båda gläder sig åt att detta är en möjlighet inte minst för unga människor att delta och växa musikaliskt, lära sig framträda som grupp och

att tjäna i gudstjänsten. Teamen har lite olika profil. Tonys team består av f.d. körsångare och har en körklang. Mikael team har en yngre profil där flera spelar olika instrument. Mats Järpehag leder Nyköping Gospel Group, som ganska ofta sjunger i Hjortensbergskyrkan. Mats leder även ett musikteam, som ibland präglas av gospelton. Både Tony och Mikael betonar det goda samarbetet mellan teamen.

Mikael tycker att musikteamens viktigaste roll är att hjälpa människor att komma inför Gud. Eftersom det är människor i olika åldrar och med olika bakgrund i gudstjänsten behövs en bredd i uttrycken, så alla kan känna igen sig och bli berörda av något. Tony talar om att vi som människor är både kropp, själ och ande. Det vackra, det sköna har sin plats för att lyfta själen. Gemensam församlingssång är viktig i gudstjänsten. De är överens om att orgeln har sin plats i gudstjänstlivet, men att den gärna kan kompletteras med många andra olika instrument.

Lite större gemensamma musikprojekt och konserter av olika slag tycker de båda är viktigt att fortsätta med. Tony uttrycker sin glädje över att yngre krafter tar vid och tar ansvar, som när Mikael tillsammans med Mats Järpehag tog huvudansvaret för årets påskmusikal.

Personligen är jag tacksam att vi har så många kunniga och villiga sångare och musiker i församlingen. Förhoppningsvis hittar alla som vill delta sitt sammanhang i församlingen. Så att sång och musik uttryckt på en mångfald sätt får fortsätta att prägla Hjortensbergskyrkan. Att aningen av evighet, helighet och närhet till Gud blir en erfarenhet för allt fler.

Text: Lisbeth Stigemyr

Bilder: Arkiv

Kyrkans bästa tid ligger framför oss

Vi har kommit från olika håll, från olika samfund, med olika rötter. Och nu är vi tillsammans i ett nytt samfund, en ny kyrka. Vi har äntligen ett namn – Equmeniakyrkan.

Vi har tillsammans antagit en vision som är en stor utmaning för varje församling och varje medlem: Vi vill vara *”En kyrka för hela livet där mötet med Jesus Kristus förvandlar mig, dig och världen”*. Det är Equmeniakyrkans själ och väsen. Vi vill sätta mötet med Jesus Kristus i centrum i förtröstan på att vi möter en levande Gud, som är den enda som har kraft och makt att förvandla mig, dig och världen. Ingen möter Jesus och förblir densamma. Vi inser att förvandlingen behöver börja med oss själva och att det är genom vår förvandling som också världen kommer att förvandlas.

Vi har följt Guds kallelse, utmanade av samtiden och Kristus själv, att gå vidare i gemenskap som Guds kyrka. Det har inte inneburit en jakt på minsta gemensamma nämnare utan ett vilande i att vi samlas kring och av vår STÖRSTA gemensamma nämnare som är Jesus Kristus.

För varje församling och oss tillsam-

mans innebär det att utmanas i frågan ”Vad skulle Jesus ha gjort?” när vi i vardag och helgdag står inför olika situationer och val. Det innebär att leva ut det förhållningssätt som vi också tillsammans beslutat om skall gälla vår kyrka, bland annat att ”Equmeniakyrkan skall stå för förnyelse och söka nya, för vår tid bättre lämpade, sätt att vara kyrka på”.

Gud har en plan, en frälsningsplan för sin älskade mänsklighet. Den har egentligen pågått i alla tider men den som vi tydligast ingår i är ca 2000 år gammal och inleddes när Jesus föddes till vår jord. Just nu står du och jag, din församling och Equmeniakyrkan längst fram i denna frälsningsplan. Vi får vara med där det händer, när undret sker att himlen landar i människors hjärtan och du, jag och världen förvandlas. Det är kyrkans uppdrag. Kyrkans bästa tid ligger framför oss.

Med önskan om Guds fred!
Lasse Svensson
Kyrkoledare Equmeniakyrkan

Foto: Peter Hoelstad

Världens bästa församling

Jag vill uppmuntra dig att vara med och bygga och forma världens bästa församling.

Så här skrev jag för ett par månader sedan: *I söndags predikade jag i Pingstkyrkan Jönköping. Min andliga moder. Hon har lärt mig vem Jesus är. Där har jag döpts i vatten, blivit döpt i Helig Ande, lärt mig be och fått möjligheten att tjäna med mina gåvor. Där har jag fått nya chanser när jag gjort bort mig och där har jag blivit älskad, kramad och tacklad i innebandy. Varje gång jag kommer dit infinner sig denna sköna hemkänsla.*

Att vara med i en församling är viktigt. Att vara med i en BRA församling är en gåva. Att vara med i VÄRLDENS BÄSTA församling är något att önska varje människa.

För ca 15 år sedan när barnen var hyfsat små sa min mellangrabb Pontus ”Jag har världens bästa mamma” när vi var tillsammans hela familjen. Som pappa väntade jag intensivt på fortsättningen, och suktade efter ett varmt omdöme om pojkens pappa. Inget kom. Efter ett tag förstod han min sårade blick och sa ”Och

jag har världens bästa pappa”. Stoltheten vällde upp i bröstet över att vara världens bästa pappa. Pontus storasyster Josefin, som på den tiden var diplomaten i familjen, sa då ”Vi är världens bästa familj” för att ingen skulle känna sig utanför. Nu vet ju jag att om man tog hem lite sociologer, familjeterapeuter och psykologer för att undersöka vår familj så skulle vi förmodligen inte bli betraktade som världens bästa. Förmodligen inte ens bland de 1000 bästa i kommunen. En ganska frånvarande far, många flyttar, uppbrott från skolor och lite dammtussar här och var i huset skulle dra ner betyget. Men det viktigaste var och är ju att vi är världens bästa familj för Pelle, Tina, Pontus, Josefin och Alexander. Vi behöver inte vara världens bästa för någon annan, men för oss betyder det oändligt mycket att känna att man är med i världens bästa familj.

Världens bästa behöver inte vara i jämförelse med andra. Det är en inre känsla och övertygelse att detta är världens bästa för mig. Utan engagemang och överlättelse kommer det aldrig att hända.

Utän goda ledare och allas ansvar för

skapandet av den goda miljön ingen värme. Utan värme ingen attraktion och utan Guds närvaro ingen förvandling. Det kräver något.

Pelle Hörnmark
Föreståndare Pingst
– fria församlingar i samverkan

Foto: Ulrika Ramstrand

Foto: Carina Emericks

Konfirmanderna

Konfirmationshögtid söndagen den 26 maj.

Stående från vänster: Andreas Holm – ledare, Maja-Lisa Krafft, Johan Aktergård, Magnus Berg, Andreas Eneling, Frank Emericks, Amanda Tchini, Evelina Boberg – ledare.

Sittande från vänster: Isabelle Holmér – hjälpledare, Matilda Söderström, Emma Larsson, Karolina Tunon, Wilma Hagsell, Lukas Ingemarsson – hjälpledare.

Scoutläger i Husby en helg i augusti

Nu skymtar gröna tält och gula kanoter alldeles i strandkanten av en solglittrande å. När vi, jag och Monica Strandås, kommer närmare hörs glada skratt från stojande badande barn. Vi ska besöka scoutlägret vid Akalby gård i Husby. 35 barn med ledare från Nyköping, Malmköping och Eskilstuna lever kanot/scoutliv en helg i början på augusti. Från Nyköping heter ledarna Erland Strandås, Åsa Forsman och Robert Dahlin.

Lägret andas harmoni, glädje och kreativitet. Mitt uppe i allt går Erland Strandås och myser efter många timmars förberedelser.

Erland, vad är det som driver dig?

– Se barnen utvecklas, svarar Erland. Lära dom att se naturen, vårda den med respekt. Ge barnen tankar om vem som ligger bakom allt, Skaparen.

Vad tycker du är det bästa på lägret då?

– Ska jag svara ärligt? skrattar Erland. Det bästa är nog att åka runt med motorbåten och hålla koll på allt. Vara platsansvarig och se att allt funkar. Sen är det givetvis kul att lära känna barnen och bli kompis med dom och få lära känna scouterna från de andra platserna.

Vad gör ni om dagarna?

– Vi lagar mat tillsammans, har lägerbål, paddlar med mera.

Hela året är det ju scouting i kyrkan också. Vad har ni för grupper där?

– Det är spårarscout 7–9 år och upp-täckarscout 10–12 år. Sen har vi ton-årsscout. Några av dem är på det stora Equmenialägret i Alingsås. Vi från vårt lilla scoutläger här har skrivit ett brev till dom på det stora lägret och alla har skrivit under med sina namn. Bra med en koppling mellan stort och smått.

Hur kan vi locka till de här aktiviteterna?

– Vi måste ha bra scouting. Låta barnen göra sånt som dom inte gör annars. Vi håller inte på med TV-spel. Det kan dom så bra själva. Sen är ju barnen själva de bästa rekryterarna. Tycker de att det är kul, ja då kan de ta med kompisarna.

Robert Dahlin är också med som ledare.

Hur kommer det sig att du är med?

– Lucas min son började i scouterna och då ville jag också vara med. Jag har själv varit scout och gillar det här livet. Roligt att träffa alla människor!

Så är det matdags för hela gänget och man ställer sig i kö vid det fina scoutköket. Vi vänder hemåt, fyllda med glädje och tacksamhet och önskar att fler ska få lust och smak för detta liv. Komma nära natur och varandra och främst Skaparen bakom allt detta.

Vad är det bästa på lägret?

Frågan går till några av deltagarna.

Gustav Nilsson 10 år från Bryngelstorpskolan

- Att med flytväst få flyta med strömmen i ån.
- Alla är med vid lägerbålet.
- Kul att vi är så många. När vi satte upp vårt tält kom det bara fler och fler.

Lovisa Ålund 10 år från Östra skolan

- Bada i ån.
- Paddla ut till Lidsjön.
- Äta tacos som vi lagat till själva.

Valter Malmström 9 år från Bryngelstorpskolan

- Kanotingen är rolig.
- Kul att det är flera nätter att sova i tält
- Vi har mycket fritid så det blir mycket bad.

Lucas Egertz 10 år från Stenkullaskolan

- Bada och att simma mot strömmen.
- Det är lite hårt underlag att sova i tältet så det skulle förstås kunna vara bättre.
- Kul att träffa alla människor.

Samling vid patrullflaggan. Erland och Robert bakom, Gustav, Valter och Lucas håller i flaggan.

Full fart i köket.

Text och foton: Lena Wadskog

Planerat

SMAIL-13

”Tvärtom, tvärtom vi kan göra tvärtom”, träkyrkan på Hjälmarginen nästan lyfter när ca 350 barn och 150 vuxna klämmer i och sjunger årets temalåt!

SommarSmajl-lägret 2013, för barn 8–12 år, har i år haft temat ”Tvärtom – helt enkelt!”

Jesus gjorde mycket saker Tvärtom. Han sa att de minsta ska bli de största, den förste skall bli sist, och älska era fiender!

Under storsamlingarna fick vi följa ett syskonpar som mest gick och väntade på att föräldrarna skulle få semester. De fick besök av Tom Tvärt, som gav dem olika uppdrag. Uppdraget låg inbakat i en limpa! Vi fick även träffa Jesus som berättade om vad han gjorde när Han gick här på jorden och hur Han vill att vi ska göra idag.

Årets läger gav både barn och vuxna mycket att tänka på, prata om och fundera över. Vi fick även en uppgift att jobba med varje dag, nyttigt!

Från Hjortensbergskyrkan samt Skälbykyrkan i Runtuna, åkte 14 glada barn och fyra lika glada vuxna.

Tillsammans med lägerdeltagare och ledare från bl.a. Västerås, Stockholm, Uppsala, Enköping, Vingåker och Arboga blev det ett fantastiskt läger!

Lägret innehöll, förutom storsamlingar och smågruppsprat om dagens tema, lägerbål, intressegrupper, pyjamasbön, bad, lek, lägerbål, finalärsfest för de äldsta, dagsutflykt till Vinön, god mat och mycket mycket mer!!

Något av barnen sa ”Det här var det bästa lägret jag varit på”, alltså blir det självklart Smajl för oss även nästa år.

Text och foto: Anna Ingemarsson

Vinna det verkliga livet är temat som kommer att prägla de flesta gudstjänster från 22 september till och med 24 november. Vi behöver tillsammans fundera över vad som formar våra liv. Är det Guds vilja och tanke med oss eller krafter i vår kultur som drar åt andra håll?

Var behöver vi utmanas att leva annorlunda om vi tar Jesus på allvar? Vi tror att livet ska vara på ja och inte nej. Kristen livsstil är inte främst att säga nej till saker. Det måste finnas ett ja – ett liv vi vill vinna – som är större. I det ljuset vill vi lyfta frågor som berör oss alla som t.ex. användningen av tid och pengar.

Sista söndagen i temaserien får vi besök av **Hanna Möllås**. Hon är leg. barnmorska och klinisk sexolog med utbildning även inom teologi och psykoterapi. Hanna arbetar med samtalsmottagning och undervisar på Högskolan i Jönköping. Hon är en mycket uppskattad föreläsare kring frågor som rör sexualitet i skolor, kyrkor och andra sammanhang. Hon kommer att predika och leda två seminarier. Dagen är till för alla och inte bara dem som nu lever i tvåsamhet.

Det finns en bok som heter **Guldet blev till sand** skriven av Per Ewert. Den kommer flera hemgrupper att använda i höst. Den finns att köpa i kyrkan och vi kommer också att göra frågor som underlag för samtal och reflexion. *Vill du få hjälp att komma med i en hemgrupp, kontakta pastor Lisbeth Stigemyr.*

Att Hjortensbergskyrkan är 40 år kommer vi att fira 1:a Advent-helgen.

Lördag 30 november blir det fest! Alla är välkomna med till innehållsrikt program, god mat och gemenskap med nya och gamla vänner. Vi får hjälpas åt att sprida även till människor som flyttat att de är välkomna till festen! Man ska anmäla sig senast 17 november. *Mer info finns att få på expeditionen under oktober.*

1:a Advent i vår glädje- och högtidsgudstjänst leder Tony Larsson och Sigvard Karlsson en **Jubileumskör**. Vi hoppas många, nya och gamla körsångare, vill komma med och sjunga denna speciella dag. Övningar 19 och 26 november klockan 19.00.

Under delar av november och december kommer arkivarie Carl Löwendahl att ordna en utställning om Hjortensbergskyrkans byggnadstid och vad som hänt sedan dess.

Vi vill inte ha ett jubileum där vi främst ser bakåt även om vi i tacksamhet också gör det. För att få hjälp att se framåt anordnar vi **tre framtidskvällar**:

26 september kommer Lasse Svensson, kyrkoledare i Equmeniakyrkan,

3 oktober Pelle Hörnmark, föreståndare i Pingst – fria församlingar i samverkan,

21 november evangelist Carl-Olov Hultby. Dessa samlingar, som vi hoppas blir spännade och utmanande är naturligtvis öppna för alla som vill delta.

Hösten rymmer också tre större konserter förutom all övrig sång och musik.

Två av konserterna ansvarar **Nyköping Gospel Group**, under ledning av Mats Järpehag, för. 25 oktober är det Gospel Explosion på Teatern och då kommer Samuel Ljungbladh tillbaka och sjunger med kören. 7 december **Julkonsert** i Hjortensbergskyrkan.

16 november anordnas en **Sånger för livet**-konsert i kyrkan 16.00. Missa inte den upplevelsen med en 150 personer stor kör och Janne Schaffer!

Välkommen till gudstjänster och samlingar

September

14 Lö Församlingsdag för alla åldrar på Åsa folkhögskola. Växa i tro. Gäst är Magnus Sternegård från Equmenia.

15 Sö 11.00 ALLA ÅLDRAES GUDSTJÄNST. Magnus Sternegård, Anna Ingemarsson m.fl. Musikteam Mikael Ingemarsson. Kyrkkaffe.

17 Ti 12.30 Sopplunch. Anmälan senast dagen före till Lena Delaplane 076-133 38 99.

21 Lö 9.00 Tjejfrukost. *Mitt liv blev ett äventyr.* Barnmorskan Gunilla Ek.

22 Sö 11.00 GUDSTJÄNST Start temaserie *Vinna det verkliga livet* Lisbeth Stigemyr, Andreas Holm, musikteam Tony Larsson. Äventyret. Enkelt kyrkkaffe.

18.00 Församlingsforum, servering.

24 Ti 14.00 RPG inbjuder till dagledigträff. *Grekland i mitt hjärta,* Theodores Demitriades. Servering.

18.30 HKU:s årsmöte. (Hjortensbergskyrkans Unga)

26 To 19.00 Framtidskväll med kyrkolezare Lasse Svensson, Equmeniakyrkan.

29 Sö 11.00 GUDSTJÄNST. Tema: *Den heliga individen* Andreas Holm, Linnea Linder, musikteam Mats Järpehag. Bibelutdelning till konfirmanderna, Äventyret. Kyrkkaffe.

30 Må 19.30 Nattmackan för män. *Mäster Klas.* Trädgårdsmästare för Slott och Koja.

Hjälper där
nöden är som störst...

HJORTENBERGSKYRKAN
HJÄLPER
PlusGiro 17 03 16-4

Oktober

3 To 19.00 Framtidskväll med föreståndare Pelle Hörnmark, Pingst.

5 Lö 8.00–6 Sö ca 16.00 Pilgrimsvandring längs kusten från Nynäs slott. Anmälan senast den 18/9 till Hans Nilsson 0155-22 03 03 eller Albin Andréasson 0155-26 76 04.

5 Lö 16.00 Missionskväll *Kvinnor och barn i Kongo,* Elisabeth Hammarberg och Maria Bard från PMU. Missionsutskottet, insamling, servering.

6 Sö 11.00 GUDSTJÄNST med nattvard Tema: *Förnöjsamhet* Lisbeth Stigemyr. Musikteam Elisabeth Nilsson, Äventyret. Enkelt kyrkkaffe.

18.00 Med öppna hjärtan. Lovsång, bön och möjlighet att dela vad Gud gör. Linnea Linder m.fl.

8 Ti 14.00 RPG inbjuder till dagledigträff. *Kristna Ashram och Bönetåg, vad är det?* Lisbeth Stigemyr. Servering.

18.30. Hur kan kyrkan använda sociala medier? Emanuel Karlsten i S:t Nicolai församlingshem. Arr Nyköpings kristna samarbetsråd.

10 To 19.00 Bön i kyrkan.

12 Lö 13.30—17.00 Together – Barn- och familjedag i Hjortensbergskyrkan.

13 Sö 16.00 GUDSTJÄNST. Andreas Holm. Musikteam Mikael Ingemarsson. Offer till Equmenia och Pingst Ung, Äventyret. Kyrkkaffe.

15 Ti 12.30 Sopplunch. Anmälan senast dagen före till Lena Delaplane 076-133 38 99.

19 Lö 9.00 Tjejfrukost. Musikterapi med Karin Allebeck.

20 Sö 11.00 GUDSTJÄNST Tema: *Allting har sin tid* Lisbeth Stigemyr, musikteam Johanna Holm. Äventyret. Enkelt kyrkkaffe.

16.00–19.00 Böndag. Vi ber för olika områden. Kom en timma eller alla tre.

22 Ti 14.00 RPG inbjuder till dagledigträff. *”Jag vet var jag kommer ifrån”* berättelse ur livet. Ingemar Eliasson. Servering.

24 To 19.00 Bön i kyrkan.

25 Fr 19.30 Gospel Explosion. På Teatern Nyköping. Konsert med Nyköping Gospel Group och Samuel Ljungbladh. Entré 160:-. Biljetter säljs via Culturum, Nyköping.

25 Fr –27 Sö Ungdomshelg med Johan Lagerbeck från Eskilstuna.

27 Sö 11.00 GUDSTJÄNST. Johan Lagerbeck, musikteam Linnea Linder. Kyrkkaffe.

28 Må 19.30 Nattmackan för män.

November

2 Lö 11.00 GUDSTJÄNST med nattvard. Ljuständning för de som dött under året. Tema: *Möta döden och finna väg till livet* Lisbeth Stigemyr m.fl., sång/musik.

3 Sö 18.00 Sång och musik i Allhelgona tid.

5 Ti 14.00 RPG inbjuder till dagledigträff. *”Med buss till Tyrolen”* Lennart Andersson. Servering.

7 To 19.00 Bön i kyrkan.

9 Lö 13.30–17.00 Together – Barn- och familjedag i Skälbykyrkan, Runtuna.

10 Sö 11.00 GUDSTJÄNST. Tema: *Vad gör pengarna med oss?* Andreas Holm, Musikteam Mats Järpehag. Äventyret. Kyrkkaffe.

18.00 Med öppna hjärtan. Lovsång, bön och möjlighet att dela vad Gud gör. Linnea Linder m.fl.

12 Ti 12.30 Sopplunch. Anmälan senast dagen före till Lena Delaplane 076-133 38 99.

16 Lö Alphasdag.

16 Lö 16.00 Konsert *Sånger för livet.* 150 körsångare och orkester under ledning av Mats Backlund. Janne Schaffer och Tobias Ågren.

Entré 150:-. Arrangör Läkarmissionen och Hjortensbergskyrkan.

Förköp Ticnet från 20 oktober.

17 Sö 11.00 GUDSTJÄNST. Tema: *Vad gör vi med pengarna?* Andreas Holm, musikteam Johanna Holm, Äventyret. Enkelt kyrkkaffe.

19 Ti 14.00 RPG inbjuder till dagligträff. *Sverige runt i ord och toner.* Ulla Lawergren & Göran Bjarnegård. Servering.

21 To 19.00 Framtidskväll med riksevangelist Carl-Olof Hultby. En evangelists framtidsutmaningar till församlingen, sång och presentation av en bok om Missionsförbundets riksevangelister under 100 år.

23 Lø 9.00 Tjejfrukost.

24 Sö 11.00 GUDSTJÄNST *Gud skapade sexualiteten – och se det var gott* Hanna Möllås. Musikteam Mikael Ingemarsson. Äventyret. Kyrklunch för de som anmäler sig till seminarier.

13.30 Seminarium I *Att vara människa och njuta av livet.* Ca 14.30 Kaffe.

Ca 15.00 Seminarium II *Frihet och vägledning i en sexualiserad värld.*

Kostnad för båda seminarierna 100:-. Anmälan senast 19 nov. till expeditionen.

25 Må 19.30 Nattmackan för män.

30 Lø 16.00 JUBILEUMSFEST

40 år i Hjortensbergskyrkan. Program, mat, gemenskap. Mer info och kostnad för festen meddelas senare. *Anmälan senast 17 november.*

December

1 Sö 11.00 FESTGUDSTJÄNST 1:A ADVENT Lisbeth Stigemyr m.fl. Jubileumskör under ledning av Tony Larsson och Sigvard Karlsson. Äventyret. Kyrkkaffe.

3 Ti 14.00 RPG inbjuder till dagligträff. Julklappsböcker för både unga och gamla. Catharina Thege & Elsa Waldensten, Nyköpings Stadsbibliotek.

5 To 19.00 Bön i kyrkan.

7 Lø 18.00 Julkonsert Nyköping Gospel Group under ledning av Mats Järpehag. Entré 50:-. Biljetter säljs i Hjortensbergskyrkan.

8 Sö 11.00 GUDSTJÄNST med nattvard. Lisbeth Stigemyr, Tony Larssons musikteam. Äventyret. Enkelt kyrkkaffe.

10 Ti 12.30 Sopplunch. *Anmälan senast dagen före till Lena Delaplane 076-133 38 99.*

15 Sö 16.00 ALLA ÄLDRE JULFEST. Barn och ungdomar, Linnea Linder, Anna Ingemarsson, Mia Söderström m.fl. Servering.

Fredagarna 4 och 11 oktober är Hjortensbergskyrkan med och samlar in pengar till Världens Barn. Vill du vara med, kontakta Lena Delaplane 076-133 38 99 för mer info.

Soppluncher kl 12.30

Mat, gemenskap och livsberättelser 17 sept, 15 okt, 12 nov och 10 dec. *Anmälan senast dagen före till Lena Delaplane 076-133 38 99 eller Sonja Martinsson 0155-28 94 86.*

MARIEBERGSGÅRDEN

Andakt fredagar kl 15.00: 18 okt och 15 nov. (Mariagården ansvarar 4 okt, 1 nov och 29 nov.)

Dansgruppen Himlasteg

Måndagar ojämförda veckor 18.00. *Info: Kerstin Nordmark 070-622 81 72*

Studie- och kulturprogram finns att hämta i kyrkan.

Reservation för ev. ändringar. Se annons "Frikyrkorna" fredagar i Södermanlands Nyheter

Hjortensbergskyrkans Ungdom

On 14.30–17.00 After school – årskurs 4–6

To Konfirmation – årskurs 8

To 18.00 Spårarscout från 7 år

To 18.00 Upptäckarscout från 10 år

Fr 10.00–12.00 Öppet hus för småbarnsföräldrar. Lek, sång, fika och gemenskap

Fr 19.00 Ungdomssamling 13–25 år

Sö 11.00–12.30 Äventyret/ Adventure 4–13 år

Sö Äventyrsscout (vissa veckor) från 13 år.

Har du frågor om HKU:s grupper och verksamhet så kontakta

*ungdomsledare
Linnea Linder
0155-28 84 16*

*eller barnledare
Anna Ingemarsson
070-228 62 56*

SEPTEMBER

14 Lø Församlingsdag för alla åldrar

15 Sö 11.00 Gudstjänst för alla åldrar

19 To 18.00 Konfaupptakt med föräldrar och konfirmander

24 Ti 18.30 HKU:s årsmöte

28 Lø–29 Sö Konfahajk i kyrkan

OKTOBER

5 Lø Tassenatta för scouterna

12 Lø 13.30–17.00 Together – Barn- och familjedag i Hjortensbergskyrkan

25 Fr 19.30 Gospel Explosion. Konsert med Samuel Ljungbladh och Nyköpings Gospel Group på Nyköpings teater

26 Lø–27 Sö Ungdomshelg STAND UP med Johan Lagerbäck, Eskilstuna

NOVEMBER

9 Lø 13.30–17.00 Together – Barn- och familjedag i Skälbykyrkan, Runtuna

DECEMBER

15 Sö Alla åldrars julfest

Kontakt

med Hjortensbergskyrkan i Nyköping

Nr 3 / 2013

Från scout till ordförande

Det är sensommar i Nyköping. De nybyggda radhusen på Brandholmen badar i sol. I ett av dem puttrar kaffekokaren hemtrevligt och det klirrar mjukt i porslin. Christer gnolar lite när han öppnar köksluckor, håller upp kaffe och bär ut en bricka till terrassen. Han sätter sig ner.

Christer Carlson föddes i Flen och flyttade till Nyköping i åttaårsåldern. I hans familj var man inga kyrkobesökare, men en dag fick Christer följa med en kompis till scouterna i Brandkärr. Det blev hans första kontakt med kyrkan, och han stortrivdes. Christer minns tydligt när scoutbarnen gick i samlad trupp från Brandkärr till Isaksdal för att titta på en stor, vit byggnad som skulle bli deras nya kyrka.

– Vi kom från ett källarum till detta! Det var så fint. Vi inredde vårt patrullrum och det var så spännande.

Med flytten till Hjortensbergskyrkan fortsatte också resan mot att bli frälst. Vägen gick förbi många läger och scout-hajker, vidare till tonårsverksamheten och sena fredagskvällar i den nu färdigbyggda kyrkan.

– Vi pratade om Jesus och jag tänkte ”kan det verkligen vara sant?” Och senare kom jag fram till det själv.

Medan andra tonåringar väntade på att få komma in på krogen, väntade Christer på 18-årsdagen med annat i tankarna. Christers föräldrar accepterade hans tro, men ville inte att han skulle döpa sig eftersom han var barndöpt.

– Men precis efter att jag fyllde 18 döpte jag mig. Och så förlovade vi oss. Han ler igen.

Birgitta var nämligen flickan från scouterna, tjejen i tonårsgruppen, som det bara sa klick med.

– Vi var båda 18 när vi förlovade oss. Vi hade bestämt oss då, för varandra. Det var på gymnasiet, där han gick en fyraårig teknisk linje. Men det slutade med att han hoppade av efter tre.

– Jag bestämde mig för att inte jobba med teknik. Jag ville bli pastor.

Så under nästa år arbetade han som ungdomsledare i Bålsta för att förbereda sig för pastorsutbildning. Under året i Bålsta blev det ett efterlängtat giftermål med Birgitta, och nedkomsten av sonen David. Bröllopet stod naturligtvis hemma i Hjortensbergskyrkan, där allt började.

– Det är nog mitt allra finaste minne från kyrkan.

Efter ännu ett år som ungdomsledare, denna gång i Järfälla, flyttade hela familjen till Nyköping. Men med ett barn i familjen stannade pastorsdrömmen av, fast han fortfarande tänker på det ibland. Istället blev de medlemmar i Hjortensbergskyrkan, och Christer fick jobb på dåvarande Saab, nu Eberspächer.

– Jag som aldrig skulle jobba med något tekniskt, haha.

Snart föddes också Simon och Joel, och Christer och Birgitta var plötsligt trebarnsföräldrar. Det blev ett glädjefyllt liv som pappa bland småbarnsfamiljerna, en uppgift i sig. Christer har haft många olika uppgifter i kyrkan, bland annat som församlingsordförande. Något han minns med blandade känslor.

– Det var spännande och roligt de första åren, men blev kämpigare. Det är en uppgift som inte är så bra om man gör allt själv, vilket jag gjorde. Det är bättre att vara ett team, som idag.

Ordförandeskapet avslutades när Christer drabbades av en stroke. I dag har han återhämtat sig från sjukdomen och mår bra igen. Men trots att det var flera år sedan ordförandeskapet funderar han mycket på hur man bygger upp församlingen.

– Jag försöker motarbeta målsättnings-tänk. Vi är inget företag, utan en helt annan mekanism. En organism snarare. När han tänker tillbaka på åren i kyrkan kan han se framstegen, hur saker förändrats.

– Församlingen har blivit friare med åren. Jag minns första gången jag såg dansare i kyrkan, det hade jag aldrig sett förut. Kyrkan har blivit öppen mot nya intryck.

Eftermiddagssolen sjunker. Kaffekoppen är sedan länge urdrucken och Christer reser sig. Nedanför trädgården ligger strandpromenaden. Han går barfota nerför trappan mot bryggan, pekar ut båten som guppar på vågorna. Deras båt. Hans och Birgittas. Nu är de två igen. Tillsammans har de varit med i Hjortensbergskyrkan som barn, tonåringar, småbarnsföräldrar och tonårsföräldrar. Han funderar med blicken ut över havet.

– Alla tider har sin charm. Att vara tonåring i församlingen var jätteroligt, men det var fantastiskt när vi fick våra barn, att se barnen i kyrkan som höll ihop, och fortfarande gör det. Det är roligt. Det är fint.

Text: Ellinore Wolf
Foto: Jessica Larsson